

Anders Jansas slutbref från Stina : Monolog med sång

Haglöf, Karl,

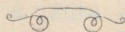
81 F b Br.

Vitt. Sv.
Dram.
Kväs
(B.)

Anders Jansas slutbref från Stina.

Monolog med sång.

Författad och utgifven af:

K. S. Haglöf, Alsbäck, Borlänge.

Pris 20 öre.

Säter 1908.
A.-B. Bröderna Johanssons Tryckeri.

Anders Jansens studebol

1788-1792

Anders Jansens studebol

1788-1792

1788-1792

1788-1792

W. S. Jansens studebol

1788-1792

(Det knackar på dörren. Ett postbud kommer in med bref och tidningar. Anders får 4 bref, hvilka han vänder och vrider för att se, hvarifrån de kommit, och talar för sig själf:

Det här brevet är från Karlstad, det är tydligen från Karin. Det här -- ifrån Mössberg -- ja, det är från Britta. Det här -- det är otydlig poststämpel, men nog ser jag på stilen, att det är ifrån Maja, den lilla raringen. Du är bra knepig att skriva många gånger. Det här brevet -- ja, se det behöfver jag inte granska så noga, det är ju från Stina. Du Stina, är väl ändå gullflickan för dom allesammans. Tänk, hvad många bref jag fått från dej! Du är förstas lik alla flickor, du skrifer alltid om giftermål och så allvarsamma saker. Hvem sjutton tänker på att giftas, så länge hela världen ler omkring en. Inga familjebekymmer bör trycka en sådan som mig än på långliga tider. Än skall jag allt lefva glada dagar med både Britta, Maja och Karin, fast nog skall jag låtsa, som jag vore i kärlekstagen förstas. Se, jag tål inte, att någon annan skall få fatt på tösa, nej se det -- --

Emellertid läser jag ditt bref först.

(Bryter och öppnar samt börjar läsa):

Kära Anders Jansa!

(Vänder och ser på underskriften).

Kära hjärtandes Stina, är du från vett och förstånd. Nu är det allt uppåt väggarna stäldt. Tänk, om hon fått nys om att jag klappat om Karin på sista godtemplarbasaren. Hva i hundra tusen millioner tjog ruttna potatis! Nu har troligen den där dumsnuten Pellerins margarin, som vi brukar kalla honom, skvallrat om alltsammans. Få se, hur i rasande det här hänger ihop. —

Läser i brevet: Jag hittade din näsduk och notesbok hos Maja Fikonlöf i förgår, och när jag tog till att tala reson med henne, fick jag veta, hvad karl du är. Du tror, att du kan få ha två fästmoär på samma gång, och frågan är, om du inte vill krängla med flera också. Därför vill jag härmed tala om, att du hädanefter får älska Maja för oss båda två, ty mellan oss är det nu slut.

Talar: Hör på bara. Nu blir jag rådlös ändå. Ja, se det blir jag med besked. Jag, som aldrig fått slut af någon flicka förut, fastän jag fått så grufligt många bref. Och nu får jag slut af Stina, hon som jag älskade högre än både silfver och guld. Åj, åj, åj. Å se'n skriver hon:

Läser: Jag har nog märkt, att du sett brydd ut, när du träffat Maja och mig i sällskap, men jag trodde ändå inte, att du hade något i kärleksväg med henne att skaffa. Du har ju både i bref och muntligt ständigt kallat mig din enda lilla, rara sockerpulla.

Talar: Den dumma åsnan. Skulle jag jämt och ständigt gå och hänga mig fast vid en och samma flicka. Nej, fy sjutton hakar, något ombyte måste man ha. Jag undrar just, om hon är så helig som hon låtsar.

Läser: Jag vill endast omtala, att jag om ett par dagar reser utomlands till Skåne, och jag kommer nog aldrig åter. Mamma sade till mig för ett par dagar sedan, att jag kunde så gärna fara till hennes rika släkting, Gustaf Svirvelqvist, ty han hade bedt mor att skaffa honom en matmor i gården; och se Svirvelqvist lär vara en både vacker och snäll karl.

Talar: Jo, nu börjar det barka åt skogen. Det är förstås alldeles säkert, att Stina fastnar på svirfveln och blir sittande där (både dag och natt).

Nej, nu blir jag alldeles olycklig. Kära hjärtandes söte! (Gråter).

Läser under gråt: Farväl med dig, Anders!

Talar under gråten: Hvem hade kunnat tro något sådant? Låt mig se, det här brevet var skrifvet den nionde, så nu har hon långt före detta fastnat på svirfveln. Maja vill jag rakt inte ha, och inte duger hon till någonting heller. Hon kan ej så mycket som sy i en byxknapp, om det gäller. Nej, nu Anders Jansa, nu känns det gali ut. Nå, hvad har hon vidare att skrifva om, kunde hon inte sluta brevet nu då. (Gråter värre).

Läser: Ingen i världen har varit mig så kär som du.

Talar alltjämt under gråt: Hon måtte ha varit gali kär i mig förut. Åhja, det har jag väl både sett och känt — — — men hon är väl så lagom nu i stället.

Läser: Du minns väl den där gången, då vi sutto under den där stora linden och kuttrade som små dufvor, då du lofvade så visst, att vi skulle ta ut lysning till påsk, och vi skulle bli så lyckliga, du och jag. Den stunden glömmmer jag aldrig.

Talar: Ja, jag mente nog litet allvar med de orden också. Tänk, hvad mycket kan förändras på en kort tid. Nyss var jag så glad, och nu är det slut — — —

Läser: Krångla ej heller med Maja, om du inte har bättre reson i dig. Det är mycket illa att göra så där, som du gjort.

Talar: Ja, herre min store!

Läser: Du vet inte, hur det känns ut, när hjärtat vill brista. Jag gråter både dag och natt.

Talar: Jo, vackert du — — — det är väl bättre än så att få sitta på svirfveln.

Läser: Och nu farväl för alltid, dyre Anders.
Din öfvergifna. Stina.

Talar: Hade jag blott fått träffa henne en gång till, innan hon rest, hade jag nog ställt allt till rätta, men det är för sent nu. (Gråter högljudt).

Ridån faller.

(Sången härnedan sjunges på melodi: Jänta och jag. Anders Jansa, rätt skapligt klädd, går och spankulerar på scenen, har cigarret i munnen och brillor på näsan samt käpp i sin hand. När ridån går upp, sjunger han):

Å jänta å jag, å jänta å jag,
allt uppå landa vägen å jag o. s. v.

(I stället för andra stråfen sjunges följande,
en vers mellan heart omkväde).

Här är en gut, så glad i sin håg,
Sällan i vida världen man såg,
Någon som alla önska till mäg,
Mera än Anders Jansa.

— — — — —
Stina hò är en däjelig mö,
Håret är mörkt och kinden är rö,
Hò vill jag älska, tills jag blir dö,
Hò får nog Anders Jansa.

— — — — —
Tänk er ändå, hvad lustigt det är,
Kerstin och Britta ha mig så kär,
Karin och Maja, alla de där
Vilja ha Anders Jansa.

— — — — —
Skulle väl jag en tjänstflicka ta,
Nej då, jag får allt bättre ha ha,
Stina den rara passar så bra,
Hon skall ha Anders Jansa.

— — — — —

Af samme författare utgifna böcker:

I valet och kvalet. Dramatiserad skildring ur folk-
lifvet. 25 öre.

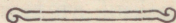
Farbror Linds frieri. Lustspel i 4 afdelningar.
25 öre.

Kärlek och hämd. Komedi i 3 afdelningar. 40 öre.

Svartsjuka flickor. Kärleksdrama i 3 afdelningar.
20 öre.

Högmod går för fall. Drama i 3 afdelningar.
25 öre.

Ett och annat för ungdom. Vexelpoem, vers och
prosa. 25 öre.

svirveln och blir sittande där (både dag och natt).
är förstås alldeles säkert, att Stina fastnar på
Talar: Jo, nu börjar det barka åt skogen. Det
vacker och snäll karl.

han hade bedt mor att skaffa honom en matmor
till hennes rika släkting, Gustaf Svirvelqvist, ty
ett par dagar sedan, att jag kunde så gärna fara
mer nog aldrig åter. Mamma sade till mig för
par dagar reser utomlands till Skåne, och jag kom-

Läser: Jag vill endast omtala, att jag om ett
hellig som hon lätsar.
måste man ha. Jag undrar just, om hon är så
samma flicka. Nej, ty sjutton bakar, något ombyte
och ständigt gå och hänga mig fast vid en och
Talar: Den dumma äsnan. Skulle jag jämt
rara sockerpulla.

och muntligt ständigt kallat mig din enda lilla,
jag trodde ändå inte, att du hade något i kärleks-
nt, när du träffat Maja och mig i sällskap, men
Läser: Jag har nog märkt, att du sett brydd

guld. Aj, aj, aj. Å se'n skriver hon:
hon som jag älskade högre än både sifver och
gruhigt många bref. Och nu får jag sluta Stina,
fätt sluta at någon flicka förut, fastän jag fätt så

Talar: Hör på bara. Nu blir jag rädlös ändå.
Ja, se det blir jag med besked. Jag, som aldrig
förr oss båda två, ty mellan oss är det nu sluta.
härmed tala om, att du hadanefter får älska Maja
inte vill krångla med flera också. Därför vill jag
fastmörar på samma gång, och frågan är, om du
hvad karl du är. Du tror, att du kan få ha två
tog till att tala reson med henne, fick jag veta,
notesbok hos Maja Fikonlöf i förgår, och när jag
Läser i brevet: Jag hittade din näsdnk och

Af samme författare utgifna böcker:

I valet och kvalet. Dramatiserad skildring ur folk-
lifvet. 25 öre.

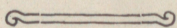
Farbror Linds frieri. Lustspel i 4 afdelningar.
25 öre.

Kärlek och hämd. Komedi i 3 afdelningar. 40 öre.

Svartsjuka flickor. Kärleksdrama i 3 afdelningar.
20 öre.

Högmod går för fall. Drama i 3 afdelningar.
25 öre.

Ett och annat för ungdom. Vexelpoem, vers och
prosa. 25 öre.

Få se, hur i rasande det här hänger ihop.
vi brukar kalla honom, skvallrat om alltsammans.
gen den där dumsnuten Pellerins margarin, som
tusent millioner tjog ruttna potatis! Nu har troll-
Karin på sista godtemplarbasaren. Hva i hundra
Tank, om hon fätt nys om att jag klappat om
förstånd. Nu är det allt uppåt väggarna stäldt.
Kära hjärtandes Stina, är du från vett och

(Vänder och ser på underskriften).

Kära Anders Jansa!

(Bryter och öppnar samt börjar läsa):

Emellertid läser jag ditt bref först.

få fätt på tösa, nej se det — —
förstås. Se, jag täl inte, att någon annan skall
nog skall jag läsa, som jag vore i kärleksstagen
da dagar med både Britta, Maja och Karin, fast
än på långliga tider. An skall jag allt letva gla-
familjebekymmer bör trycka en sådan som mig
giftas, så länge hela världen ler omkring en. Inga
allvarssamma saker. Hvern sjutton tänker på att
flickor, du skriver alltid om giftermål och så
bref jag fätt från dej! Du är förstås lik alla
flickan för dom allesammans. Tank, hvad många
det är ju från Stina. Du Stina, är väl ändå gull-
— ja, se det behöfver jag inte granska så noga,
pig att skriva många gånger. Det här brevet
är ifrån Maja, den lilla raringen. Du är bra kne-
poststämpel, men nog ser jag på stilen, att det
ja, det är från Britta. Det här — det är otydlig
igen från Karin. Det här — ifrån Mössberg —
Det här brevet är från Karlstad, det är tyd-

(Det knuckar på dörren. Ett postbud kommer
in med bref och tidningar. Anders får 4 bref, hvil-
ka han vänder och vrider för att se, hvarefrån de
kommit, och talar för sig själf:

Vitt. Sv.
Dram.
Kvasi
(B.)

Anders Jansas slutbref från Stina.

Monolog med sång.

Författad och utgifven af:

K. S. Haglöf, Alsbäck, Borlänge.

Pris 20 öre.

Läser: Du vet inte, hur det känns ut, när hjärtat vill brista. Jag gräter både dag och natt.

Talar: Ja, herre min store!

så där, som du gjort.

Läser: Krångla ej heller med Maja, om du inte har bättre reson i dig. Det är mycket illa att göra

det slut — — — på en kort tid. Nyss var jag så glad, och nu är orden också. Tänk, hvad mycket kan förändras

Talar: Ja, jag mente nog litet allvar med de higa, du och jag. Den stunden glömmmer jag aldrig.

ta ut lysning till påsk, och vi skulle bli så lyck-
satta under den där stora linden och kutttrade som
Läser: Du minns väl den där gången, då vi

nu i stället.

sett och kämt — — — men hon är väl lagom
gall kär i mig förut. Ahja, det har jag väl både

Talar alljämt under gråt: Hon måtte ha varit
som du.

Läser: Ingen i världen har varit mig så kär

inte sluta brefvet nu då. (Gräter värre).

hvad har hon vidare att skriva om, kunde hon
Nej, nu Anders Jansa, nu känns det gall ut. Na,

ej så mycket som sy i en byxknapp, om det gäller.
och inte duger hon till någonting heller. Hon kan
fastnat på svirveln. Maja vill jag rakt inte ha,

skrivet den nionde, så nu har hon långt före detta
något sådant? Lat mig se, det här brefvet var
Talar under gräten: Hvem hade kunnat tro

Läser under gråt: Farväl med dig, Anders!

söte! (Gräter).

Nej, nu blir jag alldeles olycklig. Kara hjärtandes

Talar: Jo, vackert du — — — det är väl
bättre än så att få sitta på svirveln.

Läser: Och nu farväl för alltid, dyre Anders.
Din öfvergifna. Stina.

Talar: Hade jag blott fått träffa henne en
gång till, innan hon rest, hade jag nog ställt allt
till rätta, men det är för sent nu. (Gräter hög-
ljudd).

Ridån faller.

(Sången härnædan sjunges på melodin: Janta och
Jag. Anders Jansa, rätt skapligt klädd, går och spän-
kulerar på scenen, har cigarett i munnen och briller
på näsan samt köpp i sin hand. När ridån går upp,
sjunger han):
Å janta å jag, å janta å jag,
allt uppå landa vägen å jag o. s. v.
(I stället för andra stråfen sjunges följande,
en vers mellan heart omkräde).
Här är en gutt, så glad i sin hagg,
Sällan i vida världen man såg,
Någon som alla önska till mäg,
Mera än Anders Jansa.
Stina hö är en dagelig mö,
Håret är mörkt och kinden är rö,
Hö vill jag älska, tills jag blir dö,
Hö får nog Anders Jansa.
Tänk er ända, hvad lustigt det är,
Kerstin och Britta ha mig så kär,
Karin och Maja, alla de där
Vilja ha Anders Jansa.
Skulle väl jag en tjänstlicka ta,
Stina den rara passar så bra,
Hon skall ha Anders Jansa.

